

YLÄSALI

2014

2

Tervehdys Tukholman Suomalaiselta Adventtiseurakunnalta

"HÄN VIE MINUT VIHREILLE NIITYILLE,
HÄN JOHTAA MINUT VETTEN ÄÄREEN,
SIELLÄ SAAN LEVÄTÄ."

YLÄSALI

2014 - 2

Tukholman Suomalaisen
Adventtiseurakunnan
uutis- ja yhteyslehti

Osoite

YLÄSALI-lehti
Olof Palmes
gata 25, 1 tr
111 22 Stockholm

Pankkiyhteys

Stockholms finska
adventförsamling
Plusgiro
19 46 61-5

Tiedonantoihin:
YLÄSALI-lehti

Sähköposti

falcoprofil@bredband.net

Toimituskunta

Ari Laitinen
08-756 80 48
Vieno Piironen
0171-534 02
Riikka Jääskeläinen
riikkajaa@hotmail.com
Sinikka Mäkivierikko
falcoprofil@bredband.net
Aram Mäkivierikko
falcoprofil@bredband.net

Taitto

Sinikka Mäkivierikko

Kansikuva:

Sinikka Mäkivierikko
Alpakkaperhe
Ockelbosta

Teksti

Ps. 23:2

Kotisivu:

www.ylasali.se

MAKSUT ULKOMAILTA

Kansainvälinen tilinumero IBAN (kirjoitetaan ilman sana-
väljä): SE82 9500 0099 6026 0194 6615
BIC: NDEASESS
Maksun saaja: Stockholms Finska Adventförsamling
Osoite: Olof Palmes g. 25, 1 tr, 111 22 Stockholm
Maa: Sverige Tiedonantoihin: **YLÄSALI**

KUVA: S. MÄKIVIERIKKO

Silkkiuikku muuttaa ”sulan veden perässä”. Ehkä ihmisetkin – etenkin hengellistä kotia etsiessään?

Eräs Exodus

On monia syitä, miksi perheet muuttavat. Kun esimerkiksi lapset aikuistuvat, avioituvat ja lähtevät pois kotoa, jäljelle jääneet tuumivat, että pienemmätkin tilat riittäisivät. Näin on käynyt Tukholman suomalaiselle adventtiseurakuntaperheelle. Nuoria jäseniä on avioliiton tai lasten koulun vuoksi muuttanut takaisin Suomeen. Vanhemmasta ikäpolvesta on moni nukkunut pois. Ruotsin Unioni oli jo useaan kertaan esittänyt tilojen vaihtoa kasvavan espanjalaisen seurakunnan kanssa. Pääsiäisviikolla 2014 se sitten tapahtui.

Remontoidessaan tiloja Unioni huomioi monia suomalaisten toiveita, mm. seinävärit ovat samat kuin entisessä. Paikkaa on nyt rakenneltu uudeksi pesäksemme. Mutta ”Jos Herra ei taloa rakenna, sen rakentajat turhaan näkevät vaivaa” (Ps. 127:1). Syvin toiveemme onkin, että Herra saisi rakentaa kirkosalissa kävijöitä Sanallaan ja voimallaan.

– Eeva-Liisa Vihermä

VANHA KILPAILU YS 2014-1

KYSYMYS: Keitä Jeesus tarkoitti ”miehillä”, jotka olisivat ”taistelleet”, jos hänen kuninkuutensa olisi ollut ”tästä maailmasta” (Joh. 18:36)? VIHUEEKSI annettiin Matt. luku 26. ”Luuletteko, etten voisi pyytää apua Isältäni? Hän lähettäisi tänne heti kaksitoista legioonaa enkeleitä ja enemmänkin” (Matt. 26:53). Ari Laitinen vastasi tällä tekstillä ja laski vielä enkelitkin: 72 000 (legioona ≈ 6000). Hyväksytään!

UUSI KILPAILU YS 2014-2

svulla 15!

Minäkö rikas?

Oletko koskaan toivonut olevasi oikein rikas, että voisit rahalla hankkia kaikkea, mitä todella toivot? Elämä voi yllättäen opettaa, mistä todellinen rikkaus löytyy. Tässä erään naisen kertoma kokemus:

”Siinä he seisoivat, oveni takana, kaksi nukkavieruihin, liian isoihin päällysvaateisiin pukeutunutta lasta.

– Onko tädillä antaa jätepaperia keräykseen? he kysyivät.

Minulla oli kiire ja olin sanomaisillani ei, kun katseeni osui lasten jalkoihin: heillä oli vain pienet sandaalit ja rikki-näiset sukat, vaikka oli keskitalvi.

– Tulkaa sisään, keitän teille kuumaa kaakaota.

Sandaaleista jäi märät, likaiset jäljet lattiaan, kun ohjasin heidät olohuoneen avotakan ääreen. Tarjosin kuumaa kaakaota paahtoleivän ja marmeladin kera. Poistuin hetkeksi keittiöön suunnittelemaan ostoslistaa.

Olohuoneessa oli hiljaista. Kun vilkaisin sinne, näin tytön keskittyvän syömiseen ja juomiseen. Poika oli jo syönyt ja huomasi minun katselevan heitä.

– Onko tati rikas?

– Minäkö rikas? sanoin katsellen jo parhaat päivänsä nähneitä huonekalujani.

– Mutta kuppi ja vatihan ovat samaa paria, tyttö sanoi.

Lasten mentyä (kaksi isoa jätepape-

ripuntia mukanaan) katselin meillä jo kauan ollutta astiastoa: kupit ja alustat olivat tosiaan samaa väriä ja paria. Ja pian lähtisin ostamaan ruokatarvikkeita, joista valmistaisin maittavan aterian. Miehelläni oli hyvä työpaikka ja minullakin puolipäivätyö, jossa viihdyin, kun taas monilla ei ollut työtä lainkaan...

Kiiruhdin asioille, mutta jätin likaiset sandaalinjaljet olohuoneen lattialle muistuttamaan totuudesta, jonka olin juuri oivaltanut: Miten rikas oikeastaan olinkaan!”

Eikö usein olekin niin, että moni tuttu ja tavallinen asia on meille itsestäänselvyys? Mutta Sananl. 8:18 sanoo: ”*Minun* kanssani tulevat rikkaus ja kunnia, ehtymätön vauraus ja siunaus.” ”Etsikää ennen kaikkea Jumalan valtakuntaa ja hänen vahurskasta tahtoaan, niin teille annetaan kaikki tämäkin” (Matt. 6:33).

Kaikki, mitä omistamme, onkin *Heran* siunaamaa ja antamaa. Kun katsomme ympärillemme kodeissamme, huomaamme olevamme rikkaita. Entä mitä rikkauksia Herra onkaan antanut meille luonnossa nautittavaksemme! Värejä, maisemia – ja maittavia herkkuja syödäksemme!

Etsikäämme tulevan kesän aikana Jumalan valtakuntaa ja hänen vahurskasta tahtoaan, niin kaikki muikin annetaan monina rikkaina siunauksina.

– Eeva-Liisa Vihermä

KUVA: S. MÄKIVIERIKKO

*Rikkautta on...
teekuppi ja -vati
samaa paria.*

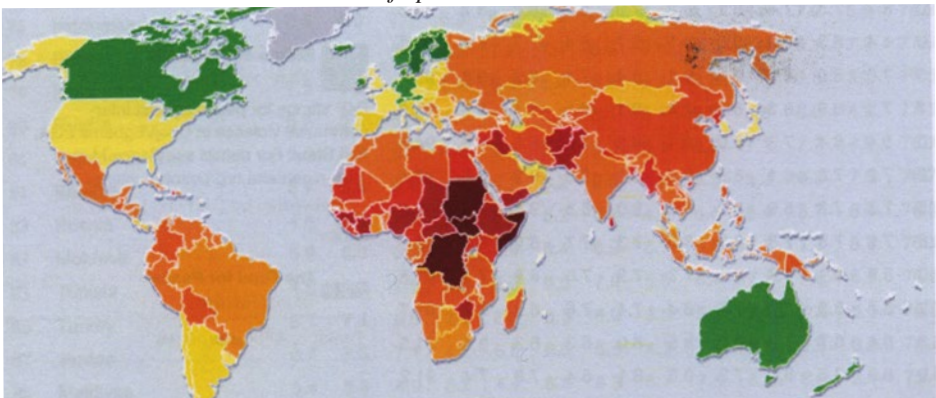
KUVA: S. MARKVIERIKKO

Saarnastuoli vuodelta 1695 (Västra Ryds kyrka, Uppland).

Kovat kymmenykset

Rauhaa ja taloutta tutkiva **The Institute for Economics and Peace, IEP**, on rannkannut 162 maata 22 kriteerin perusteella ja todennut Islannin maailman turvallisimmaksi maaksi. Toiseksi rauhallisinta on Tanskassa, kolmanneksi Itävallassa. Suomi on sijalla 6, Norja mahtuu viimeisenä 10 parhaan joukkoon. Ruotsi jää

Kartalla vihreä on paras väri. Keltaisesta oranssin kautta punaiseen päin tummetessaan väri ilmaisee epäonnistumisen asteen. Synkintä on Afrikassa. Mitä yhteistä on vihreillä mailla keskenään? Entä oransseilla ja punaisilla?

KUVALÄHDE: FFP - THE FAILED STATES INDEX 2013

”Tekhää kaikki kansat minun opetuslapsikseni” (Matt. 28: 18-19). Mitkä ovat muut vaihdotehdot?

11:nneksi. Häntäpään kymmenen rauhattomimman joukosta löytyy mm. Venäjä (152). Levottominta IEP:n rauhanindeksin mukaan on Syyriassa. Keskimäärin maailma on 4 % aiempaa rauhattomampi. Väkivaltta seurauksineen maksaa Suomessa 5,9 mrd €/v (1100 €/asukas). Globaalisti 9,8 triljoonaa* \$ eli 11,3 % koko maailman bruttokansantuotteesta (1350 \$/asukas). Kovat kymmenykset. Jollekin ne aina maksetaan...

FFP:n (The Fund for Peace) Failed States Indexin (epäonnistuneiden valtioiden indeksin) mukaan Somalia on surkein ja Suomi paras maa 12 eri tekijällä mitattuna. **Sosiaaliset:** väestörakennemuutokset, pakolaisongelmat/ei-vapaaehtoinen muuttoliike, keskenään taistelevat kostonhaluiset/vainoharhaiset ryhmittymät, krooninen väestövuoto (esim. älymystön tai ammattitaitoisen työvoiman muutto muualle). **Taloudelliset:** voimakas tuloerojen kasvu, vakava taloudellinen taantuma. **Poliittis-sotilaalliset:** valtion laillisuuden kyseenalaistaminen/kriminalisointi, julkisten palvelujen jatkuva heikentyminen, oikeusvaltion romahtaminen ja/tai laajamittaiset ihmisoikeuksien loukkaukset, turvallisuudesta vastaavien eliimien (armeija, poliisi) toiminta ”valtiona

Voimavirrat

Heikkoudessain etsin vahvistajaa herätessäin päivään alkavaan.
Syllisenä etsin armahtajaa, joka langenneen voi puhdistaa.
Sydän liitettynä voimavirtaan katson luottain aikaan tulevaan.
Minut ostettu on kovaan hintaan, sen on tehnyt Herra taivaan, maan.

Taivaan virtapiiri uudistava lataa paristoni tyhjenneen.
Armon ihme – heikon vahvistava – lämmittää myös mielen kylmenneen.
Sydän, liitettynä voimavirtaan, sykkii uusin innoin Luojalleen.
Aamuhämärästä myöhään iltaan kunniaa tuo kiittäin Herralleen.

Kulkeissani voimatonna näännyin, jaksanut en yksin taivaltaa,
kunnes Vapahtajan puoleen käännyin. Hän vain nostaa, kantaa, pelastaa.
Häneltä sain voiman virvoittavan, uuden tilaisuuden yrittää.
Hän on voima heikon vaeltajan, häntä tahdon aina ylistää.

– Teuvo Pärlesten

KUVA: S. MAAKIVIERIKKO

*Polttoaine lopussa. Moottori sammunut.
Mistä potkua päivään?
Kytkeydy maanpiiriin luojan verkkoon!
"Hän virvoittaa väsyneen ja antaa
heikoille voimaa" (Jes. 40:28, 29).*

valtiossa", elitetisten ryhmittymien nousu, toisten maiden tai muiden ulkopuolisten puuttuminen maan sisäisiin asioihin.

Alueellinen koskemattomuus, edustuksellinen suvereenius ulkovaltoihin nähden ja väkivaltamonopoli ovat valtioksi määrittelyn perusedellytyksiä. Lisäksi onnistuneessa valtiossa (FFP:n mukaan) yhteiskunnalliset instituutiot ja hallinto toimivat, korruptiota ei harjoiteta ja elinkeinoelämässä vallitsee suotuisa ilmapiiri yrittäjyydelle.

Näitä "rauhan pilareita" tutisuttavat kasvavassa määrin terrorismi, korruptio, köyhyys ja maiden sisäiset valtataistelut. IEP:n rauhanodote on negatiivinen. Valtioiden laatu (FFP:n Failed States Index -kriteereillä mitattuna) on huonontunut 3/4:ssä, ja kohentunut 1/4:ssä maita. Kiistojen syyinä ovat usein ei-materiaaliset, etenkin

uskonnolliset arvot. Vakaumus omien arvojen kyvystä luoda parempi yhteiskunta on hurmoksen kaltainen tila. Mitkään tosiasiat tai rationaalinen ajattelu eivät sitä heilauta. Nykyistä idän ja lännen välistä kriisiä pidetään arvojen konfliktina ("conflict of values"/H. Clinton). Järkisyys tai taloudelliset pakotteet eivät pure.

Symbolikäyttäytymisen renessanssi on yllättänyt arvoneutraaliuden illuusiossa eläneet länsimaat. Hengellistä arvojohtajuutta (jollaisena myös Putin haluaa päteä) ei ymmärretä. Mutta esim. Isisjärjestön toiminta Irakissa osoittaa: arvomonopolisota on totaalista sotaa.

Jos rauhan ja valtiollisen stabiiliuden "vihreät niityt" sijaitsevat maissa, joissa evankeelinen kristillisuus on muokannut arvopohjaa, emmekö soisi samaa hedelmää muillekin?

– SM

FFP, The Failed States index 2013; Vision of Humanity, The Global Peace Index 2014; IPP, Global Peace Index; CNW, 2014 Global Peace Index, 18.6.2014; "Väkivallan kova hinta..." *Uusi Suomi* 18.6.2014; "Putinin kansa. Kalle Kniivilän..." *Ruotsinsuomalainen* 15.5.2014; "Nycklar till Putins gåtfulla popularitet", *SvD* 17.6.2014

Evankelistat Aino Lehtoluoto ja Elsa Luukkanen.

Viimeisinä vuosinaan Parkinsonin taudista kärsinyt **Olavi Rouhe** (1934-2014) siunattiin haudan lepoon 7.6. 2014.

Hänen mittava kirjallinen tuotantonsa jää elämään. Elsa Luukkanen aineiston pohjalta Olavin kirjoittama *Laulu armosta – Elsa Luukkanen muistelee* -kirjaa julkaisija esittelee näin: ”Olenaisesti tämä kirja on kuitenkin sen osoittamista, että Jumala on elävää todellisuutta.” Tämän sivun artikkelin pohjalta sellainen tulkinta on helppo omaksua. Miten vastakkaiseen tulokseen johtanut tapahtuma sivulla 7 sopii siihen kuvaan?

Otsikot tässä meidän. Poistot merkitty [--]:lla.

120 km:sta nollaan viidessä metrissä

Sota kaikkine kauhuineen oli tehnyt elämän vakavaksi. Vaikka sota oli jo päättynyt, elintarvikkeista oli yhä huutava puute, ja maitoa saivat ainoastaan lapset. [--] Aino oli terveydeltään vielä niin heikko, että tarvitsi työkykyisenä pysyäksensä maitoa: se oli hänelle kuin lääkettä. Eräs kuulijoistamme oli meijerin myymälänhoitaja, ja hän lupasi järjestää Ainolle maitoa. Kerran Ainon ollessa palaamassa maidonhakumatkaltaan sattui merkillinen tapaus.

Ajaessaan polkupyörällä valtatietä täysinäinen maitokannu roikkumassa ohjaustangosta Aino vilkaisi taakseen, sillä hän aikoi kääntyä seuraavassa risteyksessä vasemmalle. Auto oli tulossa, mutta se näytti olevan vielä niin etäällä, että Aino arveli ehtivänsä sitä ennen kääntyä. Niinpä hän näytti vasemmalla kädellään suuntamerkkiä ja rupesi kääntymään. Siinä samassa hän kuuli takaansa kovaa jarrutusta ja tunsu, miten vahvat kädet tarttuivat häneen ja nostivat hänet auton konepellin päälle. Polkupyörä jäi kokonaan auton alle.

Ajaja tuli ulos kauhistunut ilme kasvoillaan ja kysyi:
 – Oletteko te oikea ihminen?
 – Kyllä minä olen, vaikka olen nyt näin oudossa paikassa, vastasi Aino, – auttakaa minut pois.

Kun Aino oli päässyt konepelliltä maahan, mies sanoi:
 – Minä näin valkoisen suuren olennon, joka pani kätensä eteen, niin että autoni pysähtyi viiden metrin matkalla, vaikka vauhtini oli 120 km/t. Sitten hän nosti teidät tähän auton konepellin päälle. Sanokaa, kuka hän oli?
 – Minun oma suojelusenkelini varmaankin, Aino vastasi.
 – Oletteko kunnossa, kysyi autonkuljettaja sitten.

Aino ei tuntenut mitään kipua missään, mutta muisti siten maidon ja polkupyörän, jotka olivat auton alla. Häntä melkein itketti ajatus, että tuo kallisarvoinen maito oli nyt kaikki kaatunut tielle.

Kun kuljettaja sitten peruutti autoansa niin paljon, että se tuli pois polkupyörän päältä, Aino huomasi ihmeekseen, ettei maidosta ollut valunut tippaakaan maahan, vaikka kannu oli mennyt aivan ylösalaisin ja kansi oli hyvin löysä.

Autoilija selitti, että se auton pysäyttänyt valkoinen olenno oli suuri, ainakin kolme metriä pitkä. Ja vahvakin hänen täytyi olla, koska auto pysähtyi käden kosketuksella sellaisessa vauhdissa. Jumala tahtoi varmaankin puhutella tätä herrasmiestä ja samalla antaa Ainolle yhden ihanan kokemuksen suojelusenkelin olemassaolosta.

Laulu armosta. Elsa Luukkanen muistelee, s. 86-87. Muistelmia-aineiston pohjalta kirjoittanut Olavi Rouhe. Kirjatoimi, 1980

Helmiä syvyydestä

Huhtikuun 10. päivänä 1955 – se oli pääsiäissunnuntai – puhelimme soi juuri kun olimme syöneet aamuateriamme. Menin vastaamaan ja kuulin puhelimesta Arvo Arasolan äänen. Hän kyseli mitä meille kuului.

– Hyvää meille kuuluu, vastasin, että sinulle?

– Herralle kiitos, voin niin hyvin. Me elämme oikein Pyhän Hengen virrassa, hän sanoi. [--]

Lopuksi Arasola kertoi olevansa lähdössä kokousta pitämään

– Minne, minä kysyin.

– Lohjalle, Seljavaaran veljen kotiin, kertoi Arasola.

– Kuka ajaa, kysyin minä.

– Minä itse ajan.

Työtoverini Aino sanoi [--]:

– Sano Arvo-veljelle (joka oli hänen hengellinen isänsä), että on varovainen, kun vasta muutama kuukausi sitten sai ajokortin. Kun minä vain viittasin kädelläni, että en voi niin sanoa esimiehelleni, hän huusi:

– Sano kuitenkin, ettei vain mitään vahinkoa tapahtuisi.

Mutta mitä me olimme sanomaan sitä hänelle. [--]

Kun palasimme muutaman tunnin kuluttua kotiin Varkauteen, kuulimme jo alakerrokseen puhelimme soivan taukoamatta. Juoksimme toisessa kerroksessa olevaan asuntoomaan ja sieppasin puhelimen kuulokkeen käteeni. Puhelimen toisessa päässä oli eräs adventisisairaanhoitaja Punaisen Ristin sairaalasta Helsingistä. Hänen viestinsä kuului:

– Arvo Arasola on kuollut ja toiset seurueen jäsenistä makaavat loukkaantuneina täällä sairaalassa.

Itkimme niin kauan ja niin kovaa kuin suinkin jaksoimme. Koskaan ei elämä voi palata enää entiselleen, niin meistä tuntui. Kuka koskaan täyttäisi poismenteen paikan riveissämme? Mikä oli Jumalan tarkoitus, miksi hän ei pannut kättänsä eteen? Miksi hän salli tämän? Mitä meidän on tästä opittava? Tuhanisia kysymyksiä risteili meidän ja koko Suomen adventtikansan mielessä tuona kohtalokkaana päivänä. [--]

Mitä poismentynyt oli meille, kysyin muistojuhlissa pitämässäni muistopuheessa. Hän oli meille [--] samaa kuin mitä maailman lehdistö kirjoitti viikkoa myöhemmin kuolleesta suuresta tiedemiehestä, Einsteinista: ”Hän oli loistava vilkkumajakka.” Kuka nyt vilkuttaa meille valoa? Arvo Arasola oli syvän meren sukeltaja, joka toi meille helmiä totuuden meren syvyydestä. Kuka nyt tuo meille kalliita helmiä? [--]

Mitä olivat ne kalliit helmet, joita veli Arasola oli elämänsä viimeisinä vuosina nostanut esille? Erityisen voimakkaasti hän oli julistanut uskon kautta vanhurskauttamisen hyvää sanomaa. [--] Toinen hänen sydäntään lähellä oleva aihe oli Pyhän Hengen lahja. Tästä aiheesta hän ennätti kirjoittaa kirjasekin, jonka käsikirjoituksen hän sai valmiiksi pari päivää ennen poislähtöään.

Kirjassaan *Kuoleman arvoitus* (Kirjatoimi)

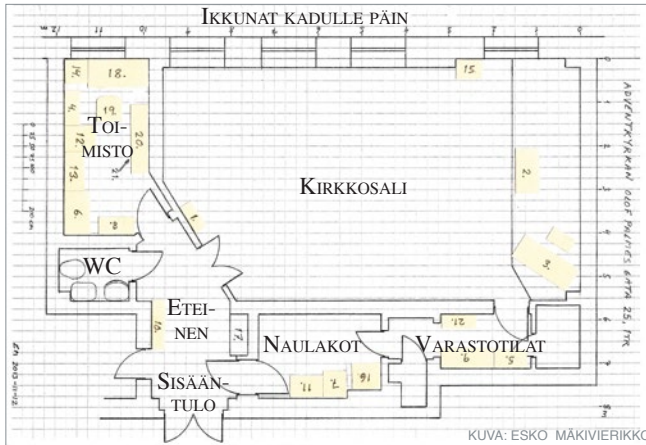
Arvo Arasola tarkastelee ihmiskunnan suurta tragediaa Raamatun valossa. Häntä itseään se kohtasi sangen varhain (48-v).

Uskon kautta vanhurskauttamista käsittelevä *Sovitus Kristuksessa* on saatavana ruotsiksi nimellä *Försoning i Kristus*, *Pyhän Hengen lahja* nimellä *Den helige Andes gåva*. Kustantaja: Novum, Täby, 08-756 80 48

KUVA: S. MAKVIERIKKO

Laulu armosta, s. 114-118.

Hyvin suunniteltu on puoleksi tehty. Muuttoa edeltänyt pohjapiirustuksen laatiminen, millimetrin tarkka mittaustyö ja kalusteiden koesijoittaminen paperilla vahvisti viisauden.

TUKHOLMAN SUOMALAINEN SEURAKUNTA ON MUUTTANUT Yläsalista Alasaliin

Tukholmassa Olof Palmes gata 25:ssä toimii ruotsinkielisen lisäksi suomen- ja espanjankielinen adventtiseurakunta. Espanjankielisen seurakunnan jäsenmäärän kasvaessa tilat kävivät heille ahtaiksi.

Ruotsin Adventtikirkon unioni kutsui suomalaisen seurakunnan edustajat neuvotteluun 2.11.2011 koskien kirkkosalien vaihtoa. Unionissa ymmärrettiin, että luopuminen Yläsalista ei olisi suomalaisille helppoa. Siksi he lupasivat kunnostaa espanjankielisten tilat toiveittemme mukaisesti sekä järjestää muuttoapua.

Asian johdosta pidettiin Yläsalissa ylimääräinen seurakuntakokous 30.11.2011. Kukaan ei ollut halukas muuttamaan pois kauniista kirkkotiloistamme, joiden hyväksi oli aikoinaan tehty valtava työmäärä. Toisaalta espanjankieliset joutuivat toimimaan suuressa ahtaudessa. Suomalaisten kirkossa olisi tilaa myös heidän lasten ja nuorten tarpeisiinsa.

Unioni jatkoi neuvotteluja kanssamme pariin otteeseen ensimmäisen tapaamisen jälkeen. Tulimme lopulta siihen

tulokseen, että yleisen edun vuoksi oli muutettava.

Aloimme laatia muuttosuunnitelmia syksyllä 2013. Oli hyvä, että monet seurakuntalaiset tekivät ehdotuksia ja esittivät toivomuksia uuden salin suhteen. Kävimme läpi kalustusta ja laitteita, mitä otetaan, mitä jätetään, sillä sekä kirkkosali että muut tilat tulisivat olemaan selvästi pienempiä.

Mittasimme huoneiston, laadimme pohjapiirustuksen, mittasimme olemassaolevat kalusteet ja koetimme sijoittaa ne uusiin tiloihin. Totesimme, että oli hankittava uusia, pienempiin tiloihin sopivia konttori- ja varastohuonekaluja. Seinäväreiksi valitsimme samat kuin entisessä kirkossa (valkoinen, vaaleansininen).

Vuoden 2014 alussa unioni teki firmoille tarjouspyynnön kunnostuksesta, ja huhtikuun alkupuolella työt valmistuivat. Unioni toivoi meidän muuttavan ennen pääsiäistä. Muuttoavuksi he olivat järjestäneet espanjankielisen seurakunnan jäseniä.

Muuttopäivänä 16.4.2014 suomalaisesta kirkosta oli saatu paikalle muutama henkilön ryhmä, joka alkoi opastaa yli 20 espanjankielistä huonekalujen ja tavaroiden siirtämisessä pari kerrosta alemmaksi. Samalla osa suomalaisia pakkasi kovalla kiireellä tavaroita muuttolaatikoihin ja suuriin muovikasseihin, joita espanjalaiset kantoivat tai veivät hissillä alakertaan. Raskain ja vaikein oli pianon siirtäminen – mutta he tekivät senkin! Korkean, lasiovisen kaapin halusimme myös, mutta se oli täynnä kirjoja, eikä avaimesta tietoakaan. Onneksi jotkut olivat taitavia tiirikoimaan lukon auki. Kirjat saatiin ulos ja kaappi alas. Kirkkosalista irrotettiin kaiuttimet ja AV-komeroista tyhjennettiin mikseri, vahvistin, CD-soitin ja muut laitteet.

Kun vanha kirkkomme useiden tuntien työn jälkeen oli tyhjä, espanjalainen seurakunta tarjosi urakan kunniaksimeilokin hyvin tervetullutta välipalaa. ”Alasalissa” sen sijaan vallitsi kaaos. Huonekalut olivat paikoillaan, mutta irtotavara oli kuljetuslaatikoissa ja kasseissa ympäri kirkkoa. Pääsiäiseksi ehdittiin raivata niin paljon, että saatiin muutama tuolirivi salin etuosaan ja voitiin kokoontua jumalanpalvelukseen.

Seuraavat viikot menivät hankkiessa Ikeasta ja Jyskistä hyllyjä, kaappeja, kirjoituspöytä, konttorituoli, istuinrahi, AV-kaappi ym. Vähitellen tavarat saatiin lattiailta asianmukaisille paikoilleen. Sapattina 7.6.2014 lähes kaikki oli jo valmista.

Pyynnöstämme saliin asennetut katuulettimet pitivät häiritsevää ääntä, mutta sähkömiehet ratkaisivat asian uudella nopeussäätimellä. Nyt ne pyörivät rauhallisen äänettömästi. Verhot ja pitkä käytävämatto vielä puuttuvat. Valaistuksessa ongelmana on se, että kattokruunujen läpinäkyvät lasisylinterit ovat liian matalalla, ja jotkut kokevat valojen häikäisevän. Nostaminen on hankalaa. Osa niiden hehkulamputa on vaihdettu

LED-valoihin, mikä vähentää häikäisyä, mutta ratkaisua mietitään edelleen.

AV-kaapin sijoittaminen kirkon etuosaan mahdollistaa laitteen käytön tarvitsematta (kuten ennen) juosta salin takaosaan sitä säätelämään. Puhujapöydässä on sähkökosketin tietokonetta varten sekä kaapeliyhteys vahvistimeen, joten tietokoneella/videoprojektorilla ohjelmia esitettäessä äänen saa tulemaan salin kaiuttimista.

Vaatenaulakon hyllyjä on laskettu alemmaksi, WC:hen on laitettu ripustuskoukkuja, siivouskomeroon kunnan pidike mopeille, peilejä pariin paikkaan, eteishalliin esitetaso ja seinälle lehtikerikko. Pimennysverho yhteen salin etuosan ikkunaan riittänee. Mikroaaltouunin alle on saatu uusi, sopivan korkuinen kaappi. Eteisen kirjakaapin lamppujen sähkökaapeli on vedetty lähes 40 cm paksun betoniseinän läpi (niinkin pitkiä betoniporan teriä löytyi). Palovaroitteita on kolme eri puolilla huoneistoa – koettakaapa etsiä ne!

Myönteisenä piirteenä lienee se, että pienempikin joukko täyttää tilan hyvin. Kun kevätjuhlasapattina oli 25 osallistujaa, se tuntui jo täydeltä.

– *Esko Mäkipvierikko*

Seurakuntalaisten mielipiteitä

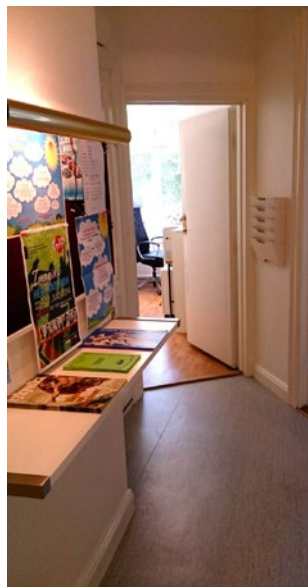
- Hyvin tyytyväinen kirkkosaliin.
- Meidän tarpeisiin hieno.
- Viehättävämpi kuin entinen.
- Konttori hyvin kalustettu ja viihtyisä, samoin eteisaula.
- Sali on mukavampi, lämpimämpi, ollaan likempi toisiamme, oltiin ennen niin hajallaan. Mutta teetiloja ja juhlahommia ei voi enää järjestää...
- Tuntuu vielä kuin olisi kylässä, mutta eiköhän siihen totuta. Vanhasta salista jään kaipaamaan avaruutta ja sivuhuoneita ja pöytää, jonka ääressä istuimme soluryhmässä [eri teemoihin paneutuva opintopiiri]...

KÄÄNNÄ >>>

Tervetuloa uuteen

*Uusi Yläsali vai pitäisikö kutsua Alasaliksi? Olemme muuttaneet kolmannelta kerroksesta ensimmäiseen kerrokseen samassa rapus-
sa, Olof Palmes gata 25, Tukholma. Sali puhujan näkökulmasta.*

Eteisaula esitetasoiheen, ilmoitustauluineen ja kirjallisuuskaapeineen.

Toimiston musta istuinrahi on samalla säilytystilaa.

**”Mutta teetiloja ja juhlahommia ei voi enää järjestää...”
Sosiaalisten tilojen menetys tuntuu kirpaisevan eniten. Nähtäväksi jää,
millä ehdoilla sellaisia voidaan lainata ruotsalaiselta seurakunnalta.**

Ala-Yläsalin

Tutut värit hallitsevat. Akustiikka on parempi kuin entisessä paikassa. Puhe, musiikki ja laulu kuuluvat erinomaisesti.

Minitoimistoon on saatu tarkalla suunnittelulla mahtumaan kaikki tarpeellinen.

**Tervetuloa, temppeleesi,
Herra!
Ole kuin kotonasi!
Asu jokaisen sydämessä,
joka tähän tilaan
jalallaan astuu!**

Tiettyyn aikaan päivästä alttariseinälle piirtyy toinenkin risti.

Jos kohta kohdalta raportoitaisiin kaikki muuttoon sisältyvä työ, Yläsalin sivut eivät riittäisi. Eivät siihenkään, mistä kaikesta olemme velkaa operaatioon osallistuneille.

Ette halunneet nimeänne julkisuuteen, mutta "Isä, joka salassa näkee", palkitkoon vaivannäkönnne! Senkin, mikä näkyy vain, jos se jää tekemättä.

Kaikkien nykyisten ja tulevien kirkossakävijöiden puolesta KIITOS!

Kemiaa koko kansan parhaaksi

Artturi Ilmari Virtasen (1895-1973) AIV-rehunsäilöntämenetelmä, jonka kehittämisesä (1928) **Henning Karströmin** (1899-1989) laboratorikokeilla oli ratkaiseva merkitys, mahdollisti karjan tuorehunan saannin ympäri vuoden ja takasi näin maidon korkean laadun (ja määrän) talvellakin. Se koitui, paitsi kansanterveydelliseksi, myös mittavaksi kansantaloudelliseksi hyödyksi.

Sitä ennen (1925) Virtanen oli keksinyt Suomelle erään toisen vientivaltin, AIV-voisuolan. Sen kemiallinen koostumus oli pitkään tarkoin varjeltu salaisuus. Miksi suomalainen voi säilyi, maistui ja myi maailmalla paremmin kuin ruotsalainen? Oliko peräti Jumalan tahto, että ruotsalainen voi maistui kalalta? kyseltiin naapurissa – kunnes Virtanen sodan aikana myi salaisuutensa Ruotsin meijeriteollisuudelle (yle.fi/uutiset 21.3.2012).

AIV-suola joutui empiiriseen tuliko-keeseen vuonna 1930, kun noin 4000 Englantiin matkalla ollutta voitynnyriä upposi höyrylaiva Oberonin mukana

sen törmättyä Kattegatin sumussa toiseen suomalaisalukseen, Arcturukseen. Vakuutusyhtiön herrat luulivat Virtasen tulleen hulluksi, kun tämä vuoden kulu- tusta onnettomuudesta vaati lastia nostet- tavaksi. Hullu tai ei, 200 tonnin voivuori oli erinomaisessa kunnossa. Se oli käy- nyt meren pohjassa kasvamassa korkoa 100 % – maailmanmarkkinahinta oli näet vuodessa tuplaantunut ("A.I. Virtasen salattu keksintö..", yle.fi/uutiset 21.3.2012; "Nästan fyratu- sen smörtunnor sjönk...", www.valio.se, 31.3.2011).

Verraten yksinkertainen suola säästi köyhälle Suomelle miljoonaomaisuuden*. Ainekset ja prosessien lainalaisuu- det olivat olleet luonnossa valmiina aina. Kuka tahansa olisi milloin tahansa voinut keksiä ne. Jonkun täytyi kuitenkin ensin etsiä. Lapsuudessa koettu veljien kuolema, minkä Virtanen arveli johtuneen vitamiinipuutteesta, saattoi motivoida etsimään.

Veljiään hän ei voinut enää pelastaa, mutta biokemistinä hän loi edellytykset miljoonien muiden suomalaisten hyvinvoinnille. Työn kansainvälisestä merki- tyksestä kuittina voidaan pitää kemian Nobel-palkintoa v. 1945. Ehdolla hän oli ollut ennenkin, mutta 12. kerta to-

Väliäkö värillä

Yksi kolmesta vuoden 1967 fysiologian/ lääketieteen Nobelin palkinnon jaka- neista oli suomalainen **Ragnar Granit** (1900-1991) – tosin Ruotsin lipun alla. Hän oli kyllä tuolloin Ruotsin kansa- lainen, mutta pääosan palkintoon johta- neesta värinäön fysiologiaa koskevasta tutkimuksestaan hän oli tehnyt Suomen kansalaisena. Suomessa hän oli myös noussut kansainväliseen maineeseen 1930-luvulla. Työtarjouksia sateli. Mat- kaliput Harvardiin jo taskussaan hän va- litsi kuitenkin Ruotsin 1940. Sieltä pääsi helpommin lapsuuden (ja koko elämän) kesien Korppooseen Turun saaristossa.

Yksi syy lähtöön oli varmastikin tal- visodan jälkeinen resurssipula ja uuden

KUVA: SINIKKA MAKIVIERIKKO

Villakoiran ydin vai karvako ratkaisee?

sodan uhka. Mutta ruotsia äidinkiele- nään puhuvalle suomenruotsalaiselle Helsingin yliopistossa vallitseva suo- malaistamiskiihko oli uhka myös uralle. Suomenkielisyyden nimissä häiriköivä ääriaines ajoi itseään isänmaallisena pi- tävän huippuutkijan naapurin.

Granit havaitsi verkkokalvon solujen

den sanoi. Tieto palkinnosta julkaistiin *Uusi Suomi* -lehdessä 16.3.1945, samana päivänä kuin uutinen sotasyllisyysoikeudenkäyntien alkamisesta. (SKS Biografikeskus, *Virtanen, Artturi Ilmari*). Ajoitus todennäköisesti moninkertaisti sen henkisen arvon ”itätuulen” pahasti riepottelemalle Suomelle.

Poliittisesti kiistanalaista patrioottia, joka Paasikiven mukaan ”ei ymmärtänyt ulkopolitiikasta mitään” haikaillessaan Karjalaa, erityisesti Viipuria, takaisin, pidetään syystä Suomen biokemian isänä. Vaikka uusia kemian nobelisteja ei ole Suomesta tullutkaan, kemianteollisuus on noussut viennin kärkeen – ohi metsäteollisuuden. (*Kauppalehti* 24.2.2014; Tilastokeskus/kauppa, www.stat.fi).

”Te olette maan suola”

Maan suolana olemisen tulkitaan usein tarkoittavan ulospäin suuntautuvaa hyvien vaikutteiden kylvämistä ympärilleen. Mutta Jeesus täsmentää: ”Olkoon teissä suola *itsessänne*” (Mark. 9:50).

Suola mainitaan Vanhan Testamentin uhriruhjeissa (mm. 3. Moos. 2:13, Hes. 43:24). Oleellista ei voinut olla suolan säilövä ominaisuus – uhrin jatkokäsiteltiin vä-

littömästi. Suolaa ei myöskään hyödynnetty – se meni tavallaan hukkaan uhrin mukana. Silti tähdennettiin: ”Älä jätä suolaa pois... Uhraa siis suolaa kaikkien uhrilahjojesi mukana”. Miksi? Koska ”... suola on Jumalan liiton merkki” (3. Moos. 2:13).

Liitoissa suola kuvasi kestävyyttä, varmuutta: ”Lupaus on yhtä *sitova* kuin Herran edessä *suolalla vahvistettu* sopimus” (4. Moos.18:19). Osuva vertauskuva: kun mikä tahansa aine on kerran suolattu, suolausta ei voi peruuttaa. Mihin Jumala niin kertakaikkisesti sitoutui? Uhrin kohtaloon (Hepr. 2:14; 9:12, 14; 10:10). Monen mielestä hulluutta (1 Kor. 1:18-25), mutta se on Jumalan ”keksimä” keino täyttää Jumalalle kelpaamisen ehdot (Hepr. 2:14; 13:20, 21).

Suola itsessämme on tuon keinon soveltamista käytäntöön omalla kohdallamme koostumukseltaan alkuperäisenä (1. Piet. 2:2). Voilastia Kattegatin syvyyksissä ei pelastanut AIV-voisuola kemiallisena kaavana, vaan siten, että suola molekyylitasolla läpäisi vain. Samoin on Jumalan lupauksen uskossa ”sulauduttava” meihin – yksilöinä (Hepr. 4:2). – *SM*

* Vastaava voimäärä nykyhinnassa 12 000 000 kr.

sähköistä toimintaa tutkiessaan, että tietty solut (dominaattorit) reagoivat väriin kuin väriin lähes samalla tavalla, kun taas toiset (modulaattorit) reagoivat vain joko siniseen, vihreään tai punaiseen (ja keltaiseen) valoon. Eniten valoa saava solu satoi vaimentaa naapurisolujen reaktioita, jolloin aivoihin välittyi verkkokalvon jo osittain ”sensuroima” kuva.

Samoin saattavat ensisijaisesti ulkoisten seikkojen aaltopituudelle viritetyt sosiaaliset silmämme välittää aivojen arviointikeskukseen ennakoasenteilla värjättyjä kuvia. Ihmisten kohtaamisessa Raamattu suositteleeekin dominanttisolujen tapaista värisokeutta. Eriarvoistaminen on itse asiassa synty (Jaak. 2:1-9).

Mutta miten valo voi olla pimeyttä (Matt. 6:23), kuten Jeesus varoittaa: ”Pidä

varasi, ettei se valo, joka sinussa on, ole pimeyttä” (Luuk. 11:35)?

Granitin tutkimus valaisee tätäkin. Jos stimuloidaan yksipuolisesti vaikkapa siniseen valoon (laki) reagoivia modulaattoreita, nämä eniten valoa saaneet solut vääristävät *koko* totuuden estäessään vihreälle (armo) valolle vastaanottavisten solujen informaation välittymisen tajuntaan. Muodostuva käsitys ei siten vastaa objektiivista todellisuutta. Laodikean seurakunta taas tuijotti omaa erinomaisuuttaan silmänsä sokeiksi (Ilm.3:17).

Onneksi siihenkin on lääke: ”Voitele silmäsi, niin näet” (Ilm. 3:18). – *SM*

Lähteet: Wikipedia/Ragnar Granit; Arno Forsius: Ragnar Granit – suomalais-ruotsalainen lääketieteen nobelisti; www.nobelprize.org; ”Ruotsi vei meiltä nobelistin”, *Tiede* 9/2013; Ragnar Granit -säätien sivut

Jalo taito lähettää postia Kaakkois-Aasiasta

Ennen Filippiineille lähtöäni eräs henkilö pyysi minua lähettämään kortin Cebusta, jonne saavuin 10.12.2013. Hän ei arvanut, mihin hullunmyllyyn hän minut laitaisi...

Postikortteja löytyy vain harvoista ja valituista paikoista. Yksi sellainen on National Bookstore -kirjakauppa. Niitä taas ei ole kovin monta isossakaan kaupungissa. Perjantaihin 13.12.2013 mennessä olin käynyt yhdessä National Bookstoressa, ostanut sopivan kortin ja kirjoittanut siihen tekstin.

Mutta lähettäminen on oma taitolajinsa. Se vaatii täydellistä asiaan paneutumista. Maan poliittisen järjestelmän, kulttuurin, käytöstapojen, ilmaston ja paikallisen joukkoliikenteen syvällinen tuntemus on eduksi. Selvemmin il-

maistuna: postimerkkejä myydään vain postitoimistossa, kun esim. kännykän latauskortteja saa joka kadunkulmasta. Postimerkkien myynti ei kuulu kirjakaupoille.

Valtaisassa SM Mall -kauppakeskuksessa ohjattiin Mail and More -lähetyspisteeseen. Kyllä, kortin lähetyksen onnistuu, hinta 2000 Pesoa eli runsaat 300 kr! Vaikka kortti toimitettaisiin kuriiripostina onnittelulaulun ja musiikin kera (pari sooloa oopperasta Taikahuilu pienimuotoisen soitinryhmän säestyksellä), en silti tuohon vaihtoehtoon ryhtyisi.

Samaisena perjantai-iltapäivänä kaupungin keskustasta löytyi pieni postipalveluluukku. Ikkunassa oli ystävällinen lappu: ”Rakkaat, arvoisat asiakkaat” (Dear Valued Customers) – ”ymmärrättehän, että palvelua on vain aamupäivisin.” Tottakai arvoisat asiakkaat ymmärtävät, ettei miljoonakaupungissa kukaan iltapäivällä mitään postia lähetä.

Noin kilometrin kävelyn jälkeen ruuhkaisilla jalkakäytävillä täynnä katumyyjien pöytiä, pysäköityjä moottoripyöriä

SM Mall -kauppakeskus. Kuvan keskellä National Bookstoren keltainen mainos **Project Aklat 2013**. Sillä pyritään auttamaan Filippiineillä marraskuussa 2013 riehuneen hirmumyrsky Yolandan uhreja. Ihmiset voivat ostaa valmiiksi valittuja kirjoja, jotka lahjoitetaan tuhoutuneen alueen lapsille. Samalla autetaan jälleenrakentamaan kirjastoja.

Samaisessa kauppakeskuksessa sijaitseva **Mail and More** -palvelupiste, josta kortin lähettäminen Ruotsiin olisi maksanut yli 300 kr. Palvelu jäi kokeilematta sillä kertaa.

ja autoja, nukkuvia ihmisiä ja koiria, istutettuja puita yms., löytyi toinen ”postikonttuuri”. Sieltä – ah sieltä – löytyi postimerkit 40 Peson (7 kr) hintaan. Mikä vapauttava tunne, kun ymmärtää, että tehtävä on suoritettu ja voi palata normaaliin elämään vailla hoitamattomien asioiden painolastia tunnollaan!

Onneksi tarvitsin vain ulkomaan merkkejä, sillä juuri ennen kuvan ottamista konttorin ikkunaan ilmestyi lappu: ”Kotimaan postimerkit lopussa!” Kerrankin olin ostamassa oikeaa tuotetta oikeaan aikaan oikeasta paikasta.

Kortti lähti matkaan, mutta perilletulo saattoi kestää viikkoa, kuukausia tai lähetys saattoi kadota matkalla. Sähköpostitse sain kuitenkin tiedon, että se oli saapunut juuri uudenvuoden aatoksi 31.12.2013, siis 18 päiväsä. Ja nyt olen itsekin ehtinyt takaisin. – *Esko Mäkipvierikko*

Postitoimisto Cebu Cityssä. Lappu luukulla kertoo kotimaan postimerkkien loppuneen. Täältä kortin lähetys onnistui noin 7 kr:lla, ja perillekin se tuli varsin kohtuullisessa, vajaan kolmen viikon ajassa.

UUSI KILPAILU YS 2014-2

Johanneksen piti lähettää seitsemän kirjettä. Patmoksen postilaitos kuitenkin sekoili. Kenelle viesti A oli oikeastaan tarkoitettu? Entä B, C, D jne? Jälleenlähetä >! Toimita korjattu postituslista **31.8.2014** mennessä osoitteeseen:

YLÄSALI-lehti, Olof Palmes g. 25, 1 tr
111 22 Stockholm

Sähköposti: falcoprofil@bredband.net

A. FILADELFIA >

”Sen, joka voittaa, minä annan syödä elämän puusta, joka on Jumalan puutarhassa” (Ilm. 2:7).

B. TYATIRA >

”Siihen, joka voittaa, ei toinen kuolema kajoa” (Ilm. 2:11).

C. EFESO >

”Sille, joka voittaa, minä annan kätkeytyä mannaa ja valkoisen kiven, ja siihen kiveen on kirjoitettu uusi nimi, jota ei tunne kukaan muu kuin sen nimen saaja” (Ilm. 2:17).

D. PERGAMON >

”Sille, joka voittaa, sille, joka loppuun asti noudattaa minun tahtoani, minä annan vallan hallita kansoja. Hän paimentaa niitä rautaisella sauvalla, lyö pirstoiksi kuin saviastioita. Hän saa saman vallan, jonka minä olen Isältäni saanut; minä annan hänelle aamutähden” (Ilm. 2:26-28).

E. SMYRNA >

”Se, joka voittaa, saa ylleen valkeat vaatteet, enkä minä pyyhi hänen nimeään elämän kirjasta, vaan tunnustan hänet omakseni Isäni ja hänen enkeliansä edessä” (Ilm. 3:5).

F. LAODIKEA >

”Siitä, joka voittaa, minä teen pylvään Jumalani temppeliin, eikä hän joudu milloinkaan lähtemään sieltä. Minä kirjoitan häneen Jumalani nimen ja Jumalani kaupungin nimen, uuden Jerusalemin, joka laskeutuu taivaasta Jumalani luota, ja oman uuden nimeni” (Ilm. 3:12).

G. SARDES >

”Sen, joka voittaa, minä annan istua kanssani valtaistuimellani, niin kuin minäkin olen voittoni jälkeen asettunut Isäni kanssa hänen valtaistuimelleen” (Ilm. 3: 21).

Armoitetusti Aikaansaapa Ahertaja on poissa

POISNUKKUNEITA

KUVALÄHDE: NYKYAIKA

Olavi Rouhe
1934-2014

40 vuoden ajan Suomen Adventtikirkkoa palvellut päätoimittaja, Läntisen piirikunnan esimies, Unionin esimies, tutkija-kirjailija, pastori Olavi Rouhe kuoli 17.5.2014 Tampereella 80-vuotiaana. Kustannusliike Kirjatoimen entinen toimitusjohtaja Joel Niininen muistelee.

Olavi Rouhe on vaikuttanut tehtäviini adventtikirkon palveluksessa enemmän kuin kukaan toinen. Kun Kirjatoimen toimitusjohtajalle Aarne Unholalle vuonna 1968 haettiin seuraajaa, silloinen unionin johtaja Wiljam Aittala tuli kirjapainon puolelle työhuoneeseeni ja tiedusteli, voinko minä ottaa tehtävän vastaan. Katsoin häneen ihmeissäni ja kysyin, eikö siihen pitäisi valita Olavi Rouhe. Hän totesi lyhyesti, että Olavi ehdottaa minua. Seuraava suuri muutos oli 1986, jolloin Olavi Rouhetta ehdotettiin Unionin esimieheksi. Osaston johtaja Jan Paulsen pyysi minua Betel-kirkon keittiöön ja kertoi Olavin asettaneen ehdoksi, että minä otan vastaan unionin pääsihteerin ja talousjohtajan tehtävät. Olin jo lupautunut lähtemään kolmen kuukauden päästä Kameruniin kirjapainon johtajaksi. Se sai jäädä.

Tapasin ensi kerran **Olavi Rouheen** työn merkeissä hänen työhuoneessaan vuoden 1961 alkupuolella. Kirjatoimi oli silloin vielä Helsingissä, mutta valmistui muuttamaan Aitolahteen. Itse olin ollut harjoittelemassa Tukholmassa Aitolahteen perustettavaa kirjapainoa varten ja silloin vain käymässä Helsingissä. En muista, mitä asiaa minulla oli Kirjatoimeen, mutta se, mikä jäi mieleen, oli Olavi istumassa työpöytänsä ääressä saksen ja mustia ja keltaisia paperinpalasia kädessään. Hän sommiteli ensimmäisen kirjoittamansa kirjan, *Jumalan Israel*, kantta. Sen oli määrä ilmestyä muutaman kuukauden kuluksua. Muistan nuo saksen ja paperiliuskat, mutta vielä paremmin piirtyi mieleeni kuva hänen innokkaasta olemuksestaan ja ilmeestään, kun hän selosti hanketta ja kyseli mielipidettäni kannesta ja painoteknisistä yksityiskohdista.

KUVA: TARJUA HIRVONEN

Joel Niininen

Syy, miksi muistan tuon niin selvästi, on siinä, että tällaisen Olavin tapasin seuraavan neljän vuosikymmenen ajan lähes joka kerta astuessani hänen työhuoneeseensa. Mikään seuraavasta kolmesta hänen työntekijäkuvaansa olennaisesti liittyvästä piirteestä ei vuosien varrella kadonnut.

Ensiksi: Hänet löysi aina työpaikalta jo heti aamusta. Sillä oli arvaamattoman suuri merkitys lähimmille työtovereille, mutta myös koko työyhteisön ilmapiirille. Uskon vakaasti, että sillä oli myös myönteinen vaikutus työn laatuun, kun hienotkin nyanssit tarkoituseristä tulivat esiin kasvotusten keskusteltaessa.

Toiseksi: Hän oli keskustelevalta työtoveri, joka halusi kuulla toisen mielipiteen omista ajatuksistaan. Hänellä oli myös valmius tehdä tarkistuksia, jos keskustelu antoi siihen aiheita. Hänen tapansa valmistella sanottavaansa ja kirjoittamaansa johti selkeisiin esityksiin.

Olavi Rouhe oli usein mukana ekumeenisissa neuvotteluissa. Muistan 1900-luvun loppupuolen merkittävän helluntaiseurakunnan johtajan, **Valter Luodon**, sanoneen, että hän ei ymmärrä useimpien adventistien selityksiä meille ominaisista opinkohdista, mutta Olavi Rouheen selostaessa ne tulevat ymmärrettäviksi.

Itse opin paljon Olavin

tavasta nähdä teologiset linjat suurina kaarina, jollaiset muodostavat perusrungon hänen kirjoilleenkin.

Kolmas piirre liittyi hänen omistautumiseensa työlleen. Siinä yhdistyivät luovuus, perusteellisuus ja innokkuus. Erityisesti muistan hänen myönteisesti latautuneen sinnikkyytensä silloin, kun seurakuntalehtemme muutettiin viikkolehdeksi. Silloin oli ilmassa jotakin uutta ja suurta. Samanlainen ilma-
piiri oli ollut 1968 valmisteltaessa hänen *Yksi lauma ja yksi Paimen kirjaansa*.

Jos Olavia luonnehtisi parilla sanalla, niin ne olisivat **ahkera** ja **armoitetusti aikaansaapa**.

– Joel Niinenen

Kun jokin aika sitten kävin Olavi Rouheen luona Nurmikodissa, varmistuin ensin, että hän tuntee minut ja sanoin nimeni. Hän katsoi minuun ja sanoi: ”Sinä olet se, joka laulat.” Itse asiassa pidin tuosta tunnistuksesta. Hän oli loppuun asti toimittaja: ei turhia laatusanoja vaan asiallinen verbi, joka tuossa yhteydessä tuntui ennenkokemattoman vahvalta.

Olavin kynästä

”Sielumme järkkyy Jumalan lain edessä, sillä emme ole eläneet ainuttakaan päivää, jolloin olisimme täyttäneet Jumalan lain täydellisesti niin kuin Jeesus. Siksi tarvitsemme Jumalan armoa.”

”Kristus itse seisoo ovellamme ja kolkuttaa. Hän tarjoaa meille omaa vanhurskauttaan. Kun avaamme oven, hän tulee luoksemme. Hän on pelastuksemme perustus. Hän on meidän vanhurskautemme.”

Olavi Rouhe: *Armoa ja totuutta*, s. 52, s. 61
Kirjatoimi 2007

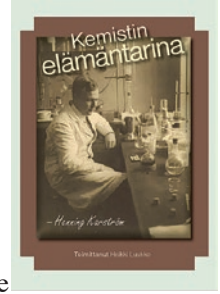
KUVA: SINIRKA MÄKIVIERIKKO

”Toinen otetaan, toinen jätetään”

On olemassa 'sekä – että' -asioita ja 'joko – tai' -asioita. Filmissä ”Sofien valinta” (1982) natsien keskitysleirille tuomittu äiti joutuu ratkaisemaan, kumman lapsistaan hän haluaa pitää. Vasta kun molemmat uhataan viedä, hän häädissään valitsee toisen, että edes yksi säilyisi hengissä. Päivänä, jona ”toinen otetaan, toinen jätetään” (Luuk. 17:34-36), Jumala joutuu tekemään Sofien valinnan. Vihollinen haluaa viedä molemmat. Jumalakin haluaa molemmat, mutta saa ”ottaa” vain sen, joka itse on valinnut hänet. Pelastus on joko – tai -asia. – SM

Nyt suomeksi

Kemistin elämäntarina
– Henning Karström
Toim. Heikki Luukko
23 € + postikulut

Media7 Julkaisut,
PI 94, 33101 Tampere
+358 3 361 1252, +358 40 556 6970

Eroja ruotsinkieliseen verrattuna:

- epäoleellista karsittu pois
 - sisältöä täydennetty
 - kuvitusta huomattavasti lisätty.
- H. Luukko

Usko on valinta

26.4.2014

Ossi Turunen

Richard Dawkins (s. 1941), ateistisen liikkeen kärkihaamo, pitää Jumalan olemassaoloa epätodennäköisenä. Kun usko Jumalaan yleisesti on vähenemässä (Ruotsi 10 %, USA 60 %), vuonna 1996 tiedemiehistä vielä 60% uskoi Jumalaan – suunnilleen yhtä suuri osuus kuin 50 vuotta sitä aikaisemmin.

Mikä ”uskotuttaa”? Maailmankaikkeuden valtavuus. Lähimpään galaksiin, Andromedaan, on 20 triljoonaa* km. Aineen rakenteet eivät ole itsestäänselvyys. Fysiikan lait ovat asiantuntijoiden mukaan erittäin nerokkaat ja hienosäädetyt. Kaikkialla näkyy suunnittelu. Mutta Dawkinsin mielestä vain näyttää siltä.

Aina voidaan epäillä, mutta myös saada varmuus. Juutalaiset vaativan näyttöä, kreikkalaiset viisautta (filosofiaa, teorioita, hypoteesejä). Juutalaiseen mielenlaatuun ei kuulu satuilu. Siinailla maailmankaikkeuden hallitsija antoi objektiivisen näytön olemassaolostaan silloiselle kansalle. Mooses keskusteli vuorella Jumalan kanssa. Israelin 70 vanhinta aterioi Jumalan läheisyydessä.

Millä perusteella uskoa? Reittejä on monia. Johtava ateisti **Antony Flew** (1923-2010), hylkäsi ateismin perusteen suunnitteluargumentti (luonnossa

näkyvä suunnitelmallisuus). Kuolemanpelko saa monen uskomaan. Oxfordin matematiikan professori **John Lennoxin** (s.1945) usko Jumalaan perustuu todisteisiin. Aikoinaan ateismiin ajautunut **Henning Karström**, jolla ulkonaisesti oli kaikki hyvin (perhe, talo, väitöskirja jne.), mutta jonka sisintä poltti tuska, teki ’ratkaisevan kokeen’ – *experimentum crucis*. Hän heittäytyi asuntonsa lattialle ja sanoi: ”Jumala, jos olet olemassa, auta minua!” Näkymätön käsi tarttui häneen ja vei hänet Annankadun adventtikirkkoon. Siellä hän istui piilossa pylvään takana. Myöhemmin kasteelle mentyään hän tunsu äänen: ”Nyt, rakas poikani, olet kulkenut minun teitäni.” Jos kokeen tekee puolinaisesti se ei ehkä onnistu. Tärkeintä on etsiä aidosti, oikeasti haluta saada vastauksia.

Tieteen tietoa voi käyttää pohdintansa tausta-aineistona, mutta Jumalaa ei löydetä tiedeyhteisönä, vaan henkilökohtaisesti. Ratkaisevaa on ihmisen ja Luojan kahdenvälinen kommunikaatio. Jos Jumalan olemassaolon todennäköisyys on vaikka vain tuo Dawkinsin 1 %, sen varaan kannattaa heittäytyä – niin mahtava on Ilmestyskirjan esittämä tulevaisuus.

– Refer. *Aram Mäkiwierikko*

1 triljoona = 1 000 000 000 000 000 000 (18 nollaa)

Syksyn 2014 vierailijoita

6/9 Pekka Tähti (Syysjuhla)

20/9 Atte Helminen

18/10 Kai Arasola

6/12 Armo Kuoppakangas

Raamatuntutkistelu klo 10, jumalanpalvelus 11.15, Vierailijoiden mahdollisesti pitämä iltapäivätilaisuus klo 13.30.

Paikka: Olof Palmes gata 25, 1. krs, Tukholma.

Huom. paikka: 1. kerros (aiemmin 3. kerros)

Tiedustelut: sihteeri Tuulikki Hagström 08-500 81 907

Ks. ilmoitukset Ruotsinsuomalainen-lehdessä s. 3

Kotisivu: www.ylasali.se

Vierailijoiden puheet kuunneltavissa kotisivulla. Saatavana myös CD-tallenteina. Tilaukset: puh. 08-500 81 907

YLÄSALI on Tukholman suomalaisen adventtiseurakunnan yhteyslehti, johon kuka tahansa voi lähettää kirjoituksia. Kunkin jutun sisällöstä vastaa kirjoittaja. Toimituksella on oikeus muokata tekstiä.

Tilaukset & osoitteenmuutokset kirjallisesti tai netissä.

SRK:N VASTAAVA
Eeva-Liisa Vihermä
0176-124 05

SIHTEERI
Tuulikki Hagström
08-500 81 907

*Jumalan avulla
jättiläisetkin
voidaan voittaa.*

KUVA: S. MÄKIVIERIKKO

10.5.2014
Aimo Helminen

Jättiläisiä ja heinäsiirkoja

Ihmiset etsivät jotain parempaa. Muuttavat muihin maihin. Jotkut pakolaisina. Mooses lähetti vakoilijoita parempaan maahan. Palattuaan miehet esittelivät sen maan hedelmiä. Mutta siellä oli voimakas kansa, varustetut kaupungit, jättiläisiä, joiden rinnalla miehet tunsivat itsensä kuin heinäsiirkoiksi.

Joosua ja Kaleb uskoivat: Pystymme hyökkäämään. Herra vie meidät maahan. Mutta kansa pelkäsi, uhkasi kivittää heidät. Niin jäätin 40 vuodeksi erämaahan (4. Moos. 13:27 - 14:10, 33).

Voimmeko me panna pois epäilyksemme?

Iltapäivän *Uskossa väkevät* -teeman yhtenä esimerkkinä oli Lounais-Suomessa vaikuttanut herännäisyysjohtaja, **Abraham Achrenius** (1706-1769), jonka Olavi Rouhe eräässä kirjassaan mainitsee olleen adventtisti ennen adventismia. Achreniuksen hautamuistomerkinä on teksti: ”Aina tulee rukoilla eikä koskaan väsyä.” – Refer. Aram Mäkivierikko

*Ann-Christine Engblomin
keittokirja Varsågod on
vaihtoehto vegaaneille.*

16-17.5.2014
Taneli Pirskanen

Valinnat vaikuttavat

Taneli Pirskasen ruotsalaisen seurakunnan kutsumana pitämät terveyslunnot 16-17.5. käsittelivät paljolti epigenetiikkaa – sitä, miten tietyt osat geneeissämme voivat lyhyellä aikavälillä aktivoitua tai passivoitua, miten se ilmenee käytännössä ja mikä vaikutus esim. ravinnolla, liikunnalla, unella, tupakalla, alkoholilla ja huumeilla on näihin muutoksiin. Geenimuutokset vaikuttavat mm. tulehdusarvoihin joko heikentäen tai vahvistamalla elimistön vastustuskykyä sairauksille.

Valinnoilla voi olla pysyvät seurauksensa myös hyvään suuntaan. Terveysprojekti **Karpalosta** Suomessa Taneli kertoi monen saaneen helpotusta vaivoihinsa jo muutamassa viikossa tarkan ruokavalion, liikunnan ja säännöllisten ravinto- ja unitottumusten avulla.

– Refer. Aram Mäkivierikko

www.terveysprojektikarpalo.fi
arto.karpalo@gmail.com
Puh. (Suomessa): 040-581 6155
Yhteyshenkilö: Arto Hyvönen

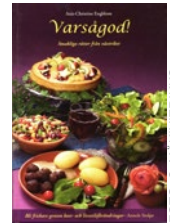

FOTO: S. MÄKIVIERIKKO

Hullua rakkautta

HORISONTTI

KUVA: S. MAKVIERIKKO

Juhannus on rakastavaisten juhla-aikaa. Ikuista rakkautta luvataan ja liittoa solmitaan. Osa lupauksista purkautuu aikanaan. Moni liitto tosin kestää vaikeuksienkin läpi elämän loppuun saakka.

Näinhän on uskon liittojenkin laita. Kun lapsenusko kasvaa uskollisuudeksi, liitossa pysytään ja kaidalle tielle palataan horjahtelujen jälkeenkin. Elämä uskontokielteisyyden keskellä on kuitenkin koettelevaa. Aktiiviuskovainen saa helposti kantaa hullun tai vähintään hurahtaneen leimaa. Häinkin, jonka esimerkin rohkaisemana kerran koulupoikana nousin herätysseuran jälkeen seisomaan hänen vierelleen uskonratkaisuni merkiksi, jäi jo vuosia sitten pois riveistämme.

Kompastuskiviä on kirkoissakin. Moni on pahastunut pappien puheista, pettynyt seurakuntalaisiin, kyllästynyt opetukseen, tullut kirkkoon etsimään täydellisempää rakkautta sitä kuitenkaan löytämättä. Jos tarjonta ei ole tuon parempaa, niin hulluahan olisi roikkua mukana?

Saksalainen **Dietrich Bonhoeffer**, natsien juutalaisvainoa vastustanut luterilainen pappi sanoi: ”Se joka rakastaa omaa ihannettaan kirkosta enemmän kuin sitä kirkkoa, jossa elää, saattaa päätyä tuhoamaan molemmat.” Bonhoeffer näki tehtäväkseen ”rakastaa kirkkoa sellaisena rujonana kuin se on”.

Eräänä sapatti-iltapäivänä vuosia sitten olin vaimoni Leenan kanssa istunut hyvän tovin **Henning Karströmin** luona hänen Danderydin kodissaan. Hän oli muistellut niin perhe- kuin uskonelämänsäkin vaihteita ja päätyneet lopulta pahoittelemaan laitostemme lipsumista niille annetuista ohjeista. Mutta ulko-ovella hyvästellessämme vanha veli huudahti vähän kuin anteeksipyydellen: ”Voi, rakkaat ystävät, kyllä minä kuitenkin rakastan tätä *hullua seurakuntaa!*”

Tässä olen kuulevinani taivaalliset äänenpainot. Jumala todella rakastaa hullua seurakuntaansa yli kaikkien kirkkorajojen. Ei ansioiden mukaan, vaan kaikesta huolimatta. Liitto kestää, vaikka olemme tällaisia kuin olemme.

Jumala on Sanansa perusteella todellakin kiinnostunut meistä, kaipaa meitä intohimoisesti, on suorastaan ihan hulluna meihin! – *Ari Laitinen*

TARKISTA VÄITE – LUE

Hoos. 2:21-22, 14:5; Jes. 54:10, 55:3; Room. 8:38-39